

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Anno Episc. 4. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

sponsam etiam castitati, potentissimis verbis coëgit. Exinde cum Romam profectus fuisset, qui casam Divi exusserunt hostes, malè omnes perierunt, & id ipsum Pontifici, cum fieret, Romæ GALGANVS narravit. Redux deinde ad beatam missionem illis verbis à DEO vocatus est: *Satis est quod laborasti; metes nunc quod seminasti.* Quin igitur & tu laboras, nec parcâ manu rectè facta feminas? Ibi certè falcem suam in alienam messem nemini licebit mittere. *Ex Ferrar.*

Laqueus est mundus, qui voluptatibus & opibus, velut escis, objectis, allicit atque capit incautos, & secum trahit in nassam interitûs. Vnde vix possibile videtur, ut, qui mundi legibus vivit, immaculatus hinc emigret. Hugo Philonius de Scient. bene mor.

S. ANNO EPISC. 4. Decembris.

ANONEM à puero pater suis, hoc est militariis, studiis imbuat. Abhinc avunculo auctore à Marte ad Musas honestissimâ defectione, transivit. Jam Musæ commèdarunt Henrico III. Imp. qui eum inter Palatinos suos adlectum mox infulâ Coloniensi donavit. Hâc ornatus ad concionem numquam sine lacrimis auditus est; quod suis ille signum veluti omnium singulibus daret. Divitiis cum afflueret, sæpè tamen nec obulum ipse, omnia pauperes habebant, quos ille velut thesauros suos (& erant) secum circumducebat, pater idem horum, & mater pupillorum. Ædes xenodochii unas, monasteriorum condidit & amplissimè dotavit quinque, non morituras filias. Libertatis Ecclesiasticæ egregius propugnator infulam nulli, neque adeò, a quo eam acceperat, Cæsari submittebat, juris quàm vitæ appetentior. Sed

Sed nec urbe pulsus à civibus suis animū despondit. Quòd tamen redux alieniorem ab his animū ferret, visus est sibi noctu, cū inter Divorum Episcoporū comitia locum vellet capessere, aditu prohiberi, quòd in veste cetera candidissimā unicam maculam præ pectore gestaret, quam tamen ipsam mox unā cum injuriæ memoriā ex animo delevit. Mortuus est anno M. LXXV. cū se MARIÆ unicè ac sapius commendasset. Cælum nempe subiturus januam hujus pulsabat. *Ex Surio.*

Tamdiu quisque peccata sua ignorat, quamdiu curiosè aliena considerat: qui semetipsum aspicit, non querit in quo alios frequenter reprehendat, sed in semetipso, quod lugeat. S. Bern. l. de Inter. domo.

S. BARBARA V. & M. 4. Decembris.

Nullius tam à vitâ nomen abluit, quàm BARBARÆ. Dioscorum habuit parentē Deorum mancipium, ipsa DEO addicta. Matura, ob formam, turri inclusa, libertate Christianâ, si unquam, est usa. Ter sanctæ enim Triadi devota, ut fidei radii splendidius animis illucerent, binis fenestris tertiam superaddidit, balneum verò multâ cruce insignivit, gnara qui mentibus lavandis ex hac fontes scaturirent. Interea cum stomacho Dioscorus intelligit, filiam Christianam esse, & ferro insequitur. Sed finum, quo parens expulerat, mons præbuit disclusus. Et lubens thesaurum hic occultasset, nî, qui miraculum viderat, innocentem oviculam pastor nequam prodidisset. Captam itaque filiam inaudito exemplo ad tribunal pater rapit, cædi virgis viscera sua videt, sanam à Christi manu iterum affligi, quin ubera etiam castissimæ abscindi, non facturum, si bibisset
ubera.